

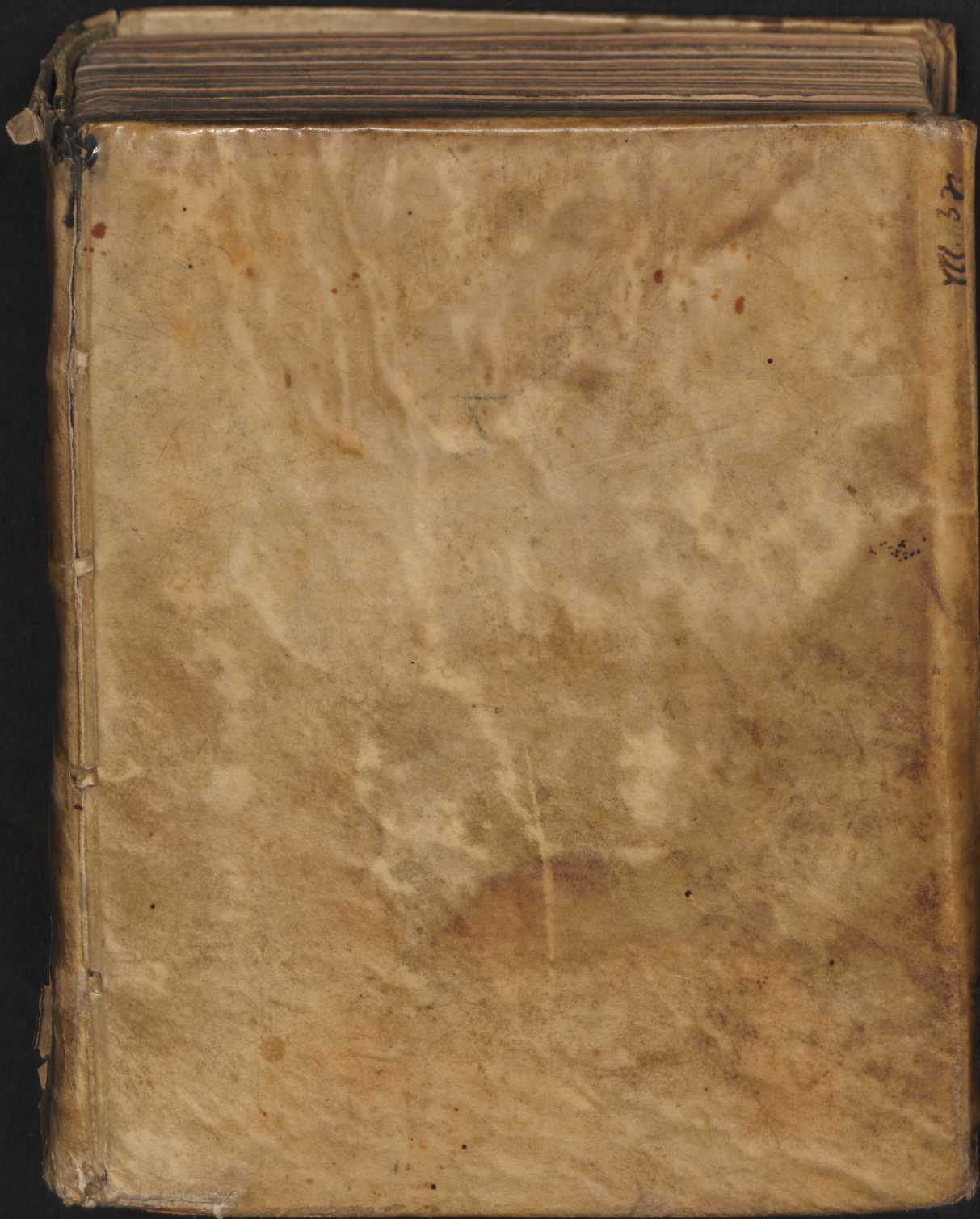
Naeniae quibus obitum quamvis luctuosum, attamen beatum Lectissimae, pietatis ... ornatissimae Matrone Sophiae Kellermans/ Viri quondam Excellentissimi, Clarissimi & Experientissimi Dn. Matthaei Bacmeisteri, Med. Doctoris, & Illustriss. Principis ac Domini, Dn. Augusti, Infetioris Saxoniae ... Viduae relictæ, prosequuntur Dn. Professores & Amici

[Rostock]: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766613011>

Druck Freier Zugang

100.32

X

Mk - 13755¹⁻³⁰
<1676>

20
NÆNIÆ,

quibus obitum quamvis luctuosum,
attamen beatum

*Lectissima pietatis, probitatis, aliarumq; virtutum laude
ornatissima Matrone*

SOPHIÆ Gessermans/

*Viri quondam Excellentissimi, Clarissimi
& Experientissimi*

Dn. MATTHAEI BACMEISTERI,
Med. Doctoris, & Illustriss. Principis ac
Domini, DN. AUGUSTI, Inferioris Saxoniae, An-
griae & Westphaliae Ducis p. m. Archiatri, nec non Reip.
Lunæburgensis Physici,
Viduae relictae,

prosequuntur

Dn. Professores & Amici.

Typis Haeredum Nicolai Kilii, Acad. Typogr. 1657.

N moritur Pietas, moritur constantia,
candor:

Nulla salus nisi Te, Te, bone CHRIS-
TE, frui!

L. M. Q.

Casp. Mauritius, Th. D.

P. P. & Superint. & p. t.

Rector.

BACMEISTERE, decus Medici ordinis, opti-
me Amice,

Grandævam matrem vira abijisse tuam,

Condoleo vehementer ego, qui funera magna

Exigui spatio temporis ipse tuli.

Vxorem, Natamq; mihi Deus abstulit unam:

Vnus adhuc superest Filius, unus amor.

Nec tibi, qui SAPIENS nobis est norma, pepercit:

In luctu incessit sat domus atra diu,

Vna nobis superest patientia, nata dolorem,

Dum fert, arcanis imminuisse modis.

A 2

Hinc

Hinc dum, quo condas M A T R E M, matrem ipse
fatigas
Terram & mortales deseris exuvias,
B A C M E I S T E R E, decus Medici ordinis, optime
Amice,
Arbitror & luctum Te minuisse tuum.

Scribeb. condol. mnemos.

Joh. Georg Dorscheus, D.

Sic Deus ex viduo te BACMEISTERIA lecto,
Nec non terrenis liberat ipse malis.
Mors jubet optatam, Christo duce, tangere metam,
Quæ bene viventem post pia fata manet.
In cælo nunc læta canis: mundana valete.
Vita mihi Deus est, mors mihi dulce lucrum.

Henricus Kahne /

J. D. & Prof.

Dile, cur planctus edis tantos, Collega adamate,
Et passim lacrymis ora genasq; rigas?
MATER ais moritur. Moritur; sed vivere pergit:
Nam mundo moritur, vivit at usq; Deo.

Abfit

Ablic ei invidias æternæ gaudia vitæ,
Quæ tibi labantis stamina prima dedit.
Non libet incasum revocare à funere votis,
Prospera cui semel est spernere nostra datum.

Solaminis ergò l. m. g.

f.

CASPAR MARCH / D.

Med. & Math. Prof.

*****?*****

Siste piæ lacrimas: de tot tantisq; triumphat
Hostibus, ærumnis, luctibus, alma Parens.

Sebastianus WIRDIG / D.
& P. P.

Siforet in Medico semper relevetur ut æger,
Quàm manus hæc matri docta tulisset opem?
Ælclapius, pariter Podalirius, atque Machaon
Si confluxissent, non relevasset eam.
Ultima quando dies mortalibus imminet, omne
φάρμακον in vanum porrigit arte medens.
Arbor enim sicut spatiosis confita sylvis
Paulatim marcet, cum fugit humor eam: :
Sic quoque nos vivus pederentim deserit humor,
Viribus effeta est cana senecta suis,

Acci-

Accidit hoc sanctæ constanti mente SOPHIÆ,
Quæ pietate suos clausit in urbe dies!
Post obitum Clari MATTHIÆ conjugis hæcce,
Quæ viduam deceant dixit, & egit ea.
Gnatos, & gnatas eduxit pulchrius: Vnus
Professor Medicus, Pastor & alter adest.
Elegit generum gnatæ pietate nitentem
Ex quo, quid pietas, nos didicisse iuvat.
Ergo satur vitæ, & mundi, moritur pia mater
BACKMEISTERE tua, & cœlica regna petit.
Approperent alii, senibus medicentur anhelis,
Nepenthes que ferant, atque Anodyna sua.
Hæc medicas omnes transgressa viriliter artes
Huic panacæa, quies, vita beata fuit.
Omnia nos fugiunt, humana fugacia quæque,
Aut si non fugiunt: nos fugitamus ea.
Quare vos gnati, & gnatæ deponite luctum
Serius an citius, nos manet una dies.
Molliter interea defunctæ membra quiescant
Mox extrema dies nos sociabit ei.

Amoris & condolentia causâ honoratissima Matrona hanc scripsit

Christianus Woldenbergius, Crempa-
Hoff. Phil. J. V. D. & Prof.

Contra vim Mortis non est medicamen in hortis,
Quid iuvat amissos plangere morte suos?
Vitam mors sequitur, post mortem vita sequentis,
Qui bene postremum vivit obitq; diem,

Aa 3

Ergo

*Ergo disce mori fragilis, contemnere disce
Immundum mundum: Cœlica vita beat.*

*Affectui contestando
applorabat*

Georgius Hegenwald, J. D.

Quam Pietas, Candor, multos tenuere per annos,
Paucis Hanc horis trux Libitina rapit.
Filius aptavit Marri medicamina: frustra,
Contra vim Mortis nulla medela fuit.
Sic est in fatis: hoc ordine vadimus omnes,
Laudandam sequitur vitam adamata quies.

Hæc paucula lugubundus apponeb.

Heino Rigijs, Ph. & Med. D.

Hæc superum lex est, ad tumbari cogimur omnes:
Mortalisq; cito transit ut umbra dies,
Nulli Parca furens parcit, sed dives, egenus,
Nobilis atq; Cliens, & puer atq; senex,
Sexus uterq; cadit, persolvere justa tenentur
Naturæ, quotquot Corpus habent fragile.
Quid igitur mirum, si mors pulset Medicorum
Ostia, Nec Medicus mortis habet veniam!
Backmeisterus enim præcellens arte medendi
Doctor, morborum strenuus edomitor,
In Genitrice probâ, haud potuit quamvis generosis
Pellere Morborum præsidiiis furias.
Sic plus nonnunquam valet arte malum, neq; semper
Optima propellunt pharmaca Fata fatis.

Hinc

Hinc Jovæ placito pia Backmeisteria fata
In Domino clausit, scandit & astra poli.
Et gnomiam virtutis amatrix ac pietatis
Soli confisa est speq; fideque Deo, hinc
Gaudia mille capit, Medici cœlestis amorem
Sentit, ac fruitur nectare & ambrosia,

*Debita condolentia Ergo
deproperab.*

Henricus Wendt / Med. D.

KELLERMANN perit raræ pietatis imago,
Quæ Matronarum lucida gemma fuit;
Non crudele puto potius sed amabile fatum,
Quod non tam rapuit quam bona plura dedit;
Namq; animam hospitio conclusam corporis ægri,
Mors pia cœlestem transtulit in patriam.

condolentf.

Bernhard Lindeman, Senator
& Protonot.

Quæ KELLERMANNI claro de stemmate Nata,
Atq; Renata fuit, Sanctificantis ope,
Per salebras Mundi varias, vitæq; labores,
Atq; graves curas exagitata diu;
DISSOLVI CUPIO, jam pridem nocte dieq;
Cum Paulo cecinit, dum viduata toro:
Nunc voti compos cum reddita, morte beata,
In cælo curis libera semper agit,

Pectori

Pectore quod toto gratamur, & *Eulavatio*
Optamus cunctis cum Simeone piis.

M. Johannes Stein, P. & M. S.

Est benè *Defuncta*, tetrus licet illicò corpus
Vermibus esca cubet; Mens tamen altra tenet.

M. Johannes Kändler /
Pastor Eccl. Petrinæ.

Vita quid? Exilium est, Patriam petat esse beatus
Qui cupit, in terris nil nisi prava videt.

O igitur verè felicem terq; quaterq;
Matronam, Hanc quæ nunc calica regna colit!
M. Rembertus Sandhagen/
ad D. Nic. Ecclesiast.

Cum Simeone suum qui CHRISTUM cordis
in ulnas

Accipit, & vitam Simeonis carmine finit,
Is moritur felix, illi est pro fœnore funus.
BAKMEISTERE tua hâc genetrix jam sorte triumphat
Fœminei quondam non infima gloria sexus.
Da quoque, da nobis Simeonis claudere vitam
Carmine, quando volunt fata illuxisse supremam
Horam, sic Patri celesti, CHRISTE, placemus.

L. Mg
Henricus Müller/
Ecclesiastes.

Nun

1.
Vn der Winter meist verschliffen
Vn der Fröling blicket an
Sind nicht wenig Leut verblichen
Durch den dürren Knochen Mann/
Kinder sind vor an gegangen/
Die zu sterben angefangen
Nu kompts an der Alten Key
Dass ist alt vnd ganz nicht new/
Wenn vorhanden ist die Stund/
Stirbt man nach den alten Bund

2.
Eine Edle Fray von Tugend/
Hoch berühmt von Freundlichkeit/
Die von Anfang Zarter Jugend
Alter Ehr vnd Sittsamkeit
Sich ergeben vnd Bestiffen
Hat der Tod auch Weggeriffen/
Zwari ihr Scheiden machet Schmerz
Ihres Herren Sohnes Herz
Doch ist ihr wohl bey der Freud
Wir sind noch in Traurigkeit

3.
Wehrter Freund/ habt maass im Trauren
Vmb die Mutter die euch war
Herzlich Lieb denn ja das Lauren
Des Bleichmachers immerdar/

B

Vns

Annō, s̄ vitæ dare si documenta placeret,
In dictum posses hæc dare vulgus iners;
Ast quid? supremi fuit hæc ter sancta voluntas
Numinis, ad cuius mors, furis imperium.
Tranquillas, faciles mentes hoc atq; benignas
Avocat his terris & superasta locat.
Hæ sunt deliciae superum, lætatur Olympus,
Mens ubi talis eum morte soluta petit.
BACMEISTERORUM mater sic mortua vivit,
Vivit & in campis pascitur Elysiis.
Nobile soletur genus hoc, quod nempe vicissim
Aspectu matris detur in æthere frui.

condolens fecit

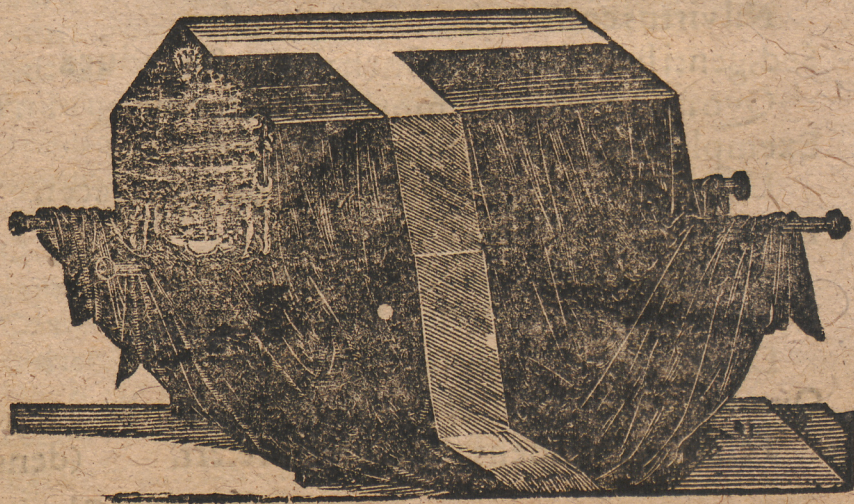
Henricus Amelius Rostoch. S. P. C.

Omnia dispareunt, tacitisq; senescimus annis,
Finis adest vitæ more fluentis aquæ.
Nil etenim pietas, probitas, genus, & bona fama
Nil virtus contra vim necis ulla valet,
Sed, genti humanæ, cum sint hæc cuncta caduca
Quo minime credit mors venit atra die,
Exemplo docet hocce suo, Matrona senectæ
Longæ, quæ properâ hic morte perempta jacet,
Ex cuius victu pietas, ex ore reluxit
Integritas, candor rectaq; simplicitas.
Nec caruit celsæ VIRTUTIS munere dio,
Divitias omnes quæ superare valet.
Quæ tamen extincta, & properanter ad æthera ten-
Terrena hæc ridens, talia verba refert, (dens
Gloria,

Gloria, fama, genus, bona mundi cuncta valete,
Sat me spreveritis, spernite nunc alios.
Mille etenim in terris vixi subiecta periculis,
in cœlis statio alt, tuta reperta mihi.
Non tristes animi morsus præcordia rodunt,
Pax hic perpetuis est sociata bonis.
Laus hic finito durat sine tempore perpes,
Næc non læticias: mens capit alta novas.
Ergo mihi cœlum salve, Tu munde valeto!
Hic dolor omnis abest, hic decor omnis adest,
Quam bene mutatum! Grator Tibi regna beata
Et tempus, quo Te, pone sequemur erit.

*Luctu, desiderioq; plenus
paucula hæc adjecit*

Michael Laurentij, Rost.
SS. Th. Stud.

Ex ἀπολόγησιν Lucae Bacmeisteri Sen.

Anno 1584. die 5. Calendis Februarij. nocte cum die sequenti media
12. natus est mihi decimus Filius HENRICUS, quem ad Baptismū Filius X.
detulerunt Dn. Henricus Kunge Pro-Cor. Rostoch. iacobus Sas-
se civis primarij et affinis meij, et Margareta Cronia conjux Dn.

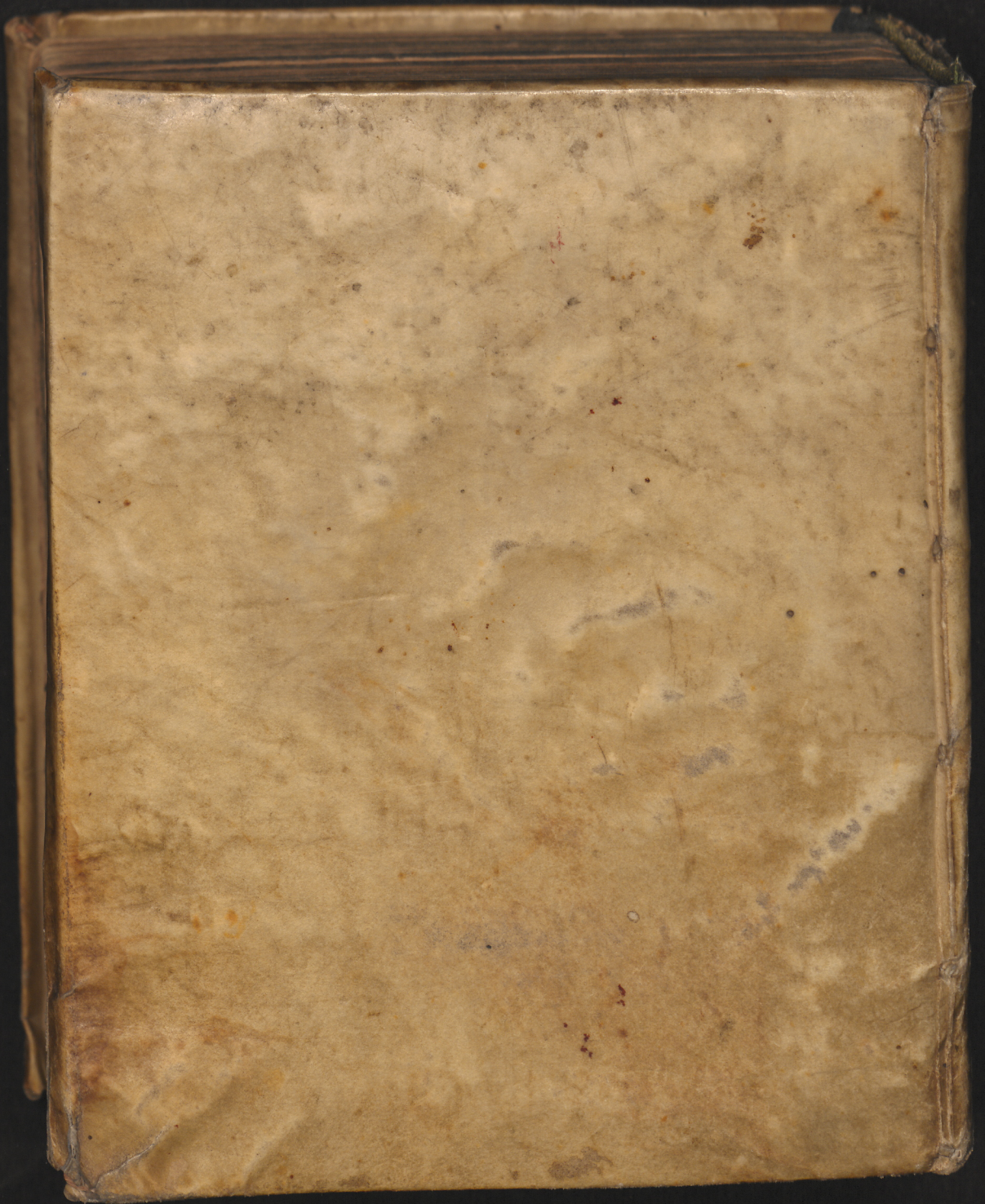
D. Bartholomaei Clingii.

Hic Henricus anno 1615. ^{15. Martij} in Academia Tubingensi j. u. Doctor renū-
ciatus. Nuptias celebravit Lubeca anno 1616. mense Augusto cū
lectissimā Virgine SARA, Nobilissimae ac Consultiſsimi Viri, Dn.
Henrici REISERI, f. u. D. Reipubl. Lubec. Consiliarij, et ejusd.
Capituli Syndici Filia. Ex hac susceperit sequentes liberos:

1. Henricum, qui natus Lubeca aō 1618. 14. Julij.
2. Lucam, natum Lunaburgi, ubi tum Praepositus ac Syndicus
erat, aō. 1622. 12. Augusti.
3. ~~Sathram~~. natam Lunaburgi aō 1621.
4. Matthaeum.
5. Georgium Michaellem
6. Annam Margaretam.

De hisce HENRICI Bacmeisteri liberis sequen-
tia observanda:

1. HENRICUS j. u. D. post varios fortunae iactus primum successit Fratri Lu-
cae in Secretariatu Academiae Tubingensi, deinde Consiliarij Dū-
cis Würtemberg. factus, habuit duas uxores, Prima Anna Barbara
Deesfrieden, Dn. Georg. Johān. Deesfrieden Cor Nordling. Filia.

Annō, sāvitiā dare si documenta place
In dictum posses hęc dare vulgus iners
Ast quid? supremi fuit hęc ter sancta vo
Numinis, ad cuius, mors, furis imperiu
Tranquillas, faciles mentes hoc atq; ben
Avocat his terris & superasta locat.
Hęc sunt deliciae superūm, latatur Olymp
Mens ubi talis eum morte soluta peti
BACMEISTERORUM mater sic
Vivit & in campis pascitur Elysiis.
Nobile soletur genus hoc, quod nempe v
Aspectu matris detur in æthre frui.

Henricus Amfelius

Omnia dispereunt, tacitisq; sene
Finis adest vitę more fluent
Nil etenim pietas, probitas, genus, &
Nil virtus contra vim necis ulla v
Sed, genti humanę, cum sint hęc cu
Quo minime credit mors venit a
Exemplo docet hocce suo, Matrona
Longę, quę properã hic morte p
Ex cuius victu pietas, ex ore reluxit
Integritas, candor rectaq; simpli
Nec caruit celsę VIRTUTIS mu
Divitias omnes quę superare val
Quę tamen extincta, & properante
Terrena hęc ridens, talia verba r

fecit
S. P. C.

annis,

la

ca

cet,

a ten-

(dens

loria,